392R2158

31.7.92 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* Nr L 217/3

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 2158/92

av den 23 juli 1992

om skydd av gemenskapens skogar mot bränder

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artiklarna 43 och 130 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag(1),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande(2),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande(3), och

med beaktande av följande:

Skogarna spelar en viktig roll för den ekologiska balansen, framför allt beträffande marken, vattenresurserna, klimatet, djurlivet och växtlivet.

Skogarna medverkar därför till att bevara och utveckla jordbruket och landsbygden, som kan vara mycket beroende av att det finns sunda skogar i omgivningen.

Särskilt i de södra delarna av gemenskapen är skogarnas roll hotad av bränder, som förstör vidsträckta skogsarealer varje år.

Det är ett angeläget och viktigt uppdrag för gemenskapen att skydda skogarna mot skogsbränder, och gemenskapen skall bidra mer till medlemsstaternas ansträngningar att förbättra detta skydd.

För att minska brändernas och brandområdenas antal och omfattning, skall gemenskapens bidrag riktas mot behovet att bekämpa orsakerna till bränder och att föreskriva åtgärder för brandskydd och skogsövervakning.

Gemenskapens bidrag skall först och främst inriktas på sådana områden där det finns en ständig och återkommande brandrisk. Gemenskapens territorium skall därför klassificeras efter risken för skogsbrand, och bidraget skall variera med brandrisken i ett bestämt område.

Särskilt i områden med hög brandrisk skall gemenskapen bidra till införandet av samordnade planer för skydd mot skogsbränder, bestående av åtgärder för att avlägsna orsakerna och att inrätta eller förbättra systemen för brandskydd och övervakning.

Upprättandet av en informationsbank som omfattar medlemsstaterna och gemenskapen kan utgöra ett viktigt instrument för att förbättra systemet för skydd mot skogsbrand.

För att underlätta genomförandet av de tänkta åtgärderna skall ett nära samarbete upprättas mellan medlemsstaterna och kommissionen. Detta samarbete får ske genom Ständiga kommittén för skogsbruk.

För tillämpningen av denna förordning bör ett program införas under fem år.

En summa av 70 miljoner ecu anses nödvändigt för att genomföra det fleråriga programmet. Det belopp som anses nödvändigt för 1992 inom ramen för de nuvarande budgetprognoserna är 12 miljoner ecu.

De belopp, som skall föreskrivas för finansiering av programmet för tiden efter budgetåret 1992, skall ingå i gemenskapens gällande budgetram.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. För att ge ökat skydd åt skogarna, särskilt för att förstärka ansträngningarna att underhålla och övervaka skogens ekosystem och att skydda skogarnas olika funktioner till nytta för landsbygden, införs härmed ett gemenskapsprogram, nedan kallat "programmet", för att skydda skogarna mot bränder.

2. Ändamålet med programmet är

— att minska antalet skogsbränder,

— att minska omfattningen av brandområden.

(1) EGT nr C 312, 3.12.1991, s. 7.
(2) Yttrandet avgivet den 10 juli 1992.
(3) EGT nr C 106, 27.4.1992, s. 1.

3. Programmet skall innefatta följande åtgärder:

a) Åtgärder för att fastställa orsakerna till skogsbränderna och medel för att bekämpa dem, och särskilt

— undersökningar för att fastställa orsakerna till bränderna och förutsättningarna för dessa,

— undersökningar för att ge underlag till förslag till program som undanröjer dessa orsaker och förutsättningar,

— kampanjer för att upplysa och undervisa allmänheten.

b) Åtgärder för att införa och förbättra brandförebyggande system, med särskild tonvikt på att åstadkomma en infrastruktur för brandskydd såsom skogsstigar, skogsvägar, vattenposter, brandgator, röjda och avverkade områden liksom insatser för att underhålla brandgator och röjda och avverkade områden samt förebyggande åtgärder för skogsbruket, inom ramen för en samlad strategi för skydd av skogsmark mot brand.

c) Åtgärder för att inrätta och förbättra system för skogsövervakning, inklusive förebyggande övervakning, med särskild tonvikt på installation av fasta eller rörliga övervakningssystem och inköp av kommunikationsutrustning.

d) Kompletterande åtgärder inklusive

— utbildning av högt specialiserad personal,

— analytiska undersökningar och pilot- eller demonstrationsprojekt för att prova nya metoder, tekniker och teknologier, som är ämnade att höja effektiviteten i programmet.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall klassificera sina områden beroende på risken för skogsbrand. Ett riskklassificerat område skall normalt motsvara ett administrativt område, som minst motsvarar NUTS nivå III.

2. Endast de områden där en ständig eller återkommande risk för skogsbrand utgör ett allvarligt hot mot den ekologiska balansen och säkerheten för människor och egendom eller bidrar till att påskynda ökenspridningen, bör klassificeras som högriskområden.

Endast områden belägna i följande länder får klassificeras som högriskområden:

— Portugal.

— Spanien.

— Frankrike, (i regionerna Aquitaine, Midi-Pyrénées, Korsika, Languedoc-Roussillon, Provence-Alpes-Côte d'Azur och departementen Ardèche och Drôme).

— Italien (i Mezzogiorno, Latium, Toskana, Ligurien, Umbrien, Marche, Emilia-Romagna, provinserna Cuneo och Alessandria i Piemonte och provinsen Pavia i Lombardiet och i beskogade bergsområden i landets norra delar).

— Grekland.

Om en medlemsstat överlämnar en motiverad begäran om detta, kan andra områden i gemenskapen än de som anges i föregående stycke klassas som högriskområden.

3. Områden där brandrisken inte är ständig eller återkommande men utgör ett betydande hot mot skogens ekosystem bör klassificeras som medelriskområden.

4. De övriga områdena i gemenskapen skall klassificeras som lågriskområden.

5. Medlemsstaterna skall översända förteckningarna över de riskklassificerade områdena till kommissionen senast sex månader efter det att denna förordning träder i kraft.

Kommissionen skall besluta om godkännande av förteckningarna enligt det förfarandet som fastställs i artikel 9.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna planer över skogsbrandskydd för hög- och medelriskområden liksom uppgifter om skyddsåtgärder mot skogsbränder som redan genomförts med hjälp av finansiella bidrag från gemenskapen, tillsammans med en bedömning av de olika åtgärdernas effektivitet.

2. Planerna för högriskområden skall innehålla följande:

a) En beskrivning av den rådande situationen i det berörda området eller delområdet i fråga om skydds- och övervakningssystem och tillgängliga brandbekämpningsresurser samt en beskrivning av de metoder och tekniker som används för att skydda mot skogsbrand.

b) En förteckning över skogsbränder som skett under de föregående fem åren och en beskrivning och analys av de fastställda huvudorsakerna.

c) Uppgifter om vilka mål som skall ha uppnåtts senast då planen upphör beträffande

— avlägsnande eller minskning av de främsta brandorsakerna,

— förbättring av system för skydd och övervakning,

— förbättring av bekämpningssystemen.

d) En beskrivning av de åtgärder som planeras för att uppnå dessa mål.

e) Detaljerade upplysningar om vilka som medverkar i arbetet att skydda mot skogsbrand och om förfaranden för att samordna deras medverkan.

3. Planerna för medelriskområden skall innehålla minst följande uppgifter:

a) En beskrivning av den rådande situationen i det berörda området eller delområdet i fråga om skydds- och övervakningssystem och tillgängliga brandbekämpningsresurser samt en beskrivning av de metoder och tekniker som används för att skydda mot skogsbrand.

b) Uppgifter om vilka mål som skall ha uppnåtts senast då planen upphör beträffande

— avlägsnande eller minskning av de främsta brandorsakerna,

— förbättring av system för skydd och övervakning.

c) En beskrivning av de åtgärder som planeras för att uppnå dessa mål.

d) Detaljerade upplysningar om vilka som medverkar i arbetet att skydda mot skogsbrand och hur deras medverkan samordnas.

4. Efter samråd med Ständiga kommittén för skogsbruk, inrättad genom beslut 89/367/EEG(1), skall kommissionen yttra sig om planerna för skydd mot skogsbrand inom tre månader efter att de överlämnats.

5. Från och med den 1 januari 1993 skall gemenskapen finansiera skogsbruksåtgärder i hög- och medelriskområden under förutsättning att planer för skydd mot skogsbrand tillämpas och att åtgärder enligt dessa planer genomförs.

Artikel 4

1. Före den 1 november varje år skall medlemsstaterna till kommissionen överlämna sina projekt eller program för förbättrat skydd mot skogsbrand.

2. Projekt och program får gälla

— i fråga om högriskområden, de åtgärder som anges i artikel 1.3 a–d,

— i fråga om medelriskområden, de åtgärder som anges i artikel 1.3 b och d samt kampanjer för att upplysa och undervisa allmänheten.

3. Från och med den 1 november 1992 får endast projekt och program som omfattas av de planer som avses i artikel 3 och som har godkänts av kommisssionen överlämnas.

Från och med den 1 november 1992 skall program prioriteras.

4. Tillämpningsföreskrifter för punkt 1 skall fastställas enligt förfarandet i artikel 9.

5. Flermålsprogrammen skall innehålla närmare uppgifter om hur kostnaderna skall fördelas för de olika planerade skyddsåtgärderna.

Artikel 5

1. Kommissionen skall samordna och övervaka det program för skydd mot skogsbrand som omfattas av denna förordning. Den får särskilt begära bistånd från forskningsinstitut och vetenskapliga och tekniska rådgivare.

2. Samordning och övervakning av programmet skall även omfatta att gemenskapen bistår medlemsstaterna vid införandet av ett informationssystem för skogsbränder med följande mål:

— Främjande av utbytet av information om skogbränder.

— Fortlöpande utvärdering av de skyddsåtgärder mot skogsbrand som medlemsstaterna och kommissionen beslutat om.

— Bedömning av riskperioder och graden av risk liksom dess orsaker.

— Utveckling av strategier för att skydda mot skogsbrand, med särskild vikt lagd vid avlägsnande eller minskning av orsakerna till skogsbrand.

3. Tillämpningsföreskrifter för punkt 2 skall fastställas enligt förfarandet i artikel 9. De skall framförallt omfatta uppgifternas art och jämförbarhet, insamlingen av dem samt metoderna för att få tillgång till de insamlade uppgifterna.

(1) EGT nr L 165, 15.6.1989, s. 14.

4. Medlemsstaterna får begränsa insamlingen av uppgifter till hög- och medelriskområden.

5. Vid förberedelserna av införandet av informationssystem enligt punkt 2 får kommissionen finansiera pilotprojekt, för att undersöka om systemets olika mål är genomförbara. Projekt skall genomföras i samråd med de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna.

Artikel 6

1. Kommissionen skall besluta om gemenskapens finansiella bidrag till de i artikel 4 definierade projekt och program som medlemsstaterna överlämnar. Godkännande av finansiella bidrag skall beslutas efter samråd med Ständiga kommittén för skogsbruk.

2. Gemenskapens finansiella bidrag till de åtgärder som anges i artikel 1.3 a–d skall vara

— högst 50 % av de av kommissionen godkända utgifterna i högriskområden,

— högst 30 % av de av kommissionen godkända utgifterna i medelriskområden.

3. Utgifterna för samordning enligt artikel 5.1 skall bäras av gemenskapen. Gemenskapens finansiella bidrag för medlemsstaternas utgifter för införandet av det informationssystem som avses i artikel 5.2 skall dock vara

— högst 50 % för verksamheter i högriskområden,

— högst 30 % för verksamheter i medelriskområden,

— högst 15 % för verksamheter i övriga områden.

4. Projekt och program som erhåller bidrag genom andra finansieringsorgan i gemenskapen skall inte vara berättigade till finansiellt bidrag enligt denna förordning.

Artikel 7

Medlemsstaterna skall utse de myndigheter och organ som skall vara behöriga att vidta de åtgärder som bestämts enligt denna förordning och de myndigheter och organ till vilka kommissionens avdelningar skall återbetala beloppen som motsvarar gemenskapens bidrag.

Artikel 8

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder i enlighet med nationella lagar och andra författningar för att

— förvissa sig om att den av gemenskapen finansierade verksamheten är effektiv och regelmässig,

— förhindra oegentligheter,

— indriva belopp som förlorats på grund av oegentligheter eller slarv.

Medlemsstaterna skall göra all den information tillgänglig för kommissionen som behövs vid tillämpning av första stycket, och de skall vidta alla lämpliga mått för att underlätta de kontroller som kommissionen kan anse nödvändiga i samband med förvaltningen av gemenskapens bidrag, inklusive kontroll på platsen. Medlemsstaterna skall upplysa kommissionen om vilka åtgärder som vidtagits i detta avseende.

Artikel 9

1. När det förfarande som fastställs i denna artikel skall tillämpas skall ordföranden hänskjuta ärendet till Ständiga kommittén för skogsbruk, antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den skall fatta sitt beslut med den majoritet, som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Medlemsstaternas röster skall vägas enligt vad som anges i den artikeln. Ordföranden får inte rösta.

3. a) Kommissionen skall besluta om de planerade åtgärderna, om de är förenliga med kommitténs yttrande.

b) Om de planerade åtgärderna inte är förenliga med kommitténs yttrande eller om inget yttrande föreligger, skall kommisssionen genast föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med behörig majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta om de föreslagna åtgärderna och omedelbart genomföra dem.

Artikel 10

1. Programmet är planerat att gälla under fem år från den 1 januari 1992.

2. De gemenskapsmedel som anses behövas för genomförandet av programmet belöper sig till 70 miljoner ecu, inklusive 12 miljoner ecu för året 1992, inom ramen för budgetplanerna för åren 1988–1992.

Under den följande tillämpningstiden av programmet skall beloppet ingå i gemenskapens gällande budgetram.

Budgetmyndigheten skall bestämma vilket anslagsbelopp som skall tilldelas för varje budgetår, med beaktande av principerna om sund förvaltning enligt artikel 2 i budgetförordningen av den 21 december 1977, som skall tillämpas för Europeiska gemenskapernas allmänna budget(1).

3. Före utgången av den i punkt 1 angivna tiden skall denna förordning omprövas av rådet på förslag av kommissionen med en utvecklingsrapport som underlag, kompletterad av framförallt bedömningar av effektiviteten av de åtgärder som anges i artikel 5.2 gällande den sektor som omfattas av denna förordning.

Artikel 11

Rådets förordning (EEG) nr 3529/86 av den 17 november 1986 om skydd av gemenskapens skogar mot bränder(2) skall tillämpas för projekt och program, som överlämnas före den 1 januari 1992.

Artikel 12

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 1992.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 juli 1992.

På rådets vägnar

John COPE

Ordförande

(1) EGT nr L 356, 31.12.1977, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 610/90 (EGT nr L 70, 16.3.1990, s. 1).

(2) EGT nr L 326, 21.11.1986, s. 5. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1614/89 (EGT nr L 165, 15.6.1989, s. 10).